VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2017. gada 7. martā*

Konkurence — Koncentrācija — Regula (EK) Nr. 139/2004 — Starptautiski sīkpaku eksprespiegādes pakalpojumi EEZ — *UPS* veikta *TNT Express* iegāde — Lēmums, ar kuru koncentrācija ir atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Iespējamā ietekme uz cenu — Ekonometriska analīze — Tiesības uz aizstāvību

Lieta T-194/13

United Parcel Service, Inc., Atlanta, Džordžija (Amerikas Savienotās Valstis), ko sākotnēji pārstāvēja *A. Ryan*, *B. Graham*, *solicitors*, *W. Knibbeler* un *P. Stamou*, advokāti, vēlāk – *A. Ryan*, *W. Knibbeler*, *P. Stamou*, *A. Pliego Selie*, *F. Hoseinian* un *P. van den Berg*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *T. Christoforou*, *N. Khan*, *A. Biolan*, *N. von Lingen* un *H. Leupold*, vēlāk – *T. Christoforou*, *N. Khan*, *A. Biolan* un *H. Leupold*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

FedEx Corp., Memfisa, Tenesija (Amerikas Savienotās Valstis), ko sākotnēji pārstāvēja *F. Carlin*, *barrister*, *G. Bushell*, *solicitor*, un Q. *Azau*, advokāts, vēlāk – *F. Carlin*, *G. Bushell* un *N. Niejahr*, advokāts,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu un kurā tiek lūgts atcelt Komisijas 2013. gada 30. janvāra Lēmumu C(2013) 431, ar kuru koncentrācija ir atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līguma darbību (Lieta COMP/M.6570 – *UPS*/*TNT Express*).

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Preks [*M. Prek*], tiesneši I. Labucka (referente) un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*],

sekretārs L. Gžegorčiks [*L. Grzegorczyk*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 6. aprīļa tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1. Koncentrācijas dalībnieces

1 *United Parcel Service, Inc.* (turpmāk tekstā – "*UPS*" vai "prasītāja") un *TNT Express NV* (turpmāk tekstā – "*TNT*") pasaules mērogā darbojas specializēto pārvadājumu un loģistikas pakalpojumu jomā.

2 Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ) *UPS* un *TNT* (turpmāk tekstā abas kopā – "koncentrācijas dalībnieces") darbojas starptautisko sīkpaku eksprespiegādes pakalpojumu tirgos.

3 Tie ir pakalpojumi, attiecībā uz kuriem pakalpojuma sniedzējs apņemas piegādāt citā valstī sīkpaku vienas dienas laikā.

4 Tie tiek sniegti, izmantojot starptautiskos gaisa un sauszemes izplatīšanas tīklus, kas balstās uz zināma skaita aktīvu (tostarp vietējie sadales centri, sauszemes un gaisa bāzes, ceļu transportlīdzekļi, lidmašīnas) integrēšanu.

5 EEZ *FedEx Corp.* (turpmāk tekstā – "*FedEx*" vai "persona, kas iestājusies lietā") un *DHL* arī darbojas šo pakalpojumu tirgos.

2. Administratīvā procedūra

6 2012. gada 15. jūnijā prasītāja informēja Eiropas Komisiju par savu ieceri iegādāties *TNT* (turpmāk tekstā – "koncentrācija") atbilstoši Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV 2004, L 24, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Koncentrāciju regula"), kas ieviesta ar Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulu (EK) Nr. 802/2004 (OV 2004, L 133, 1. lpp.), 4. pantam.

7 Koncentrācijas ceļā *UPS* bija iecerējusi iegādāties pilnīgu kontroli pār *TNT* Koncentrācijas regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē ar publisku iegādes piedāvājumu atbilstoši Nīderlandes tiesībām.

8 Ar 2012. gada 20. jūlija lēmumu Komisija uzskatīja, ka koncentrācija rada nopietnas šaubas par tās saderīgumu ar iekšējo tirgu, un uzsāka padziļinātas pārbaudes procedūru saskaņā ar Koncentrācijas regulas 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

9 2012. gada 26. jūlijā un 5. septembrī Komisija par desmit darba dienām pagarināja galīgā lēmuma pieņemšanas termiņu atbilstoši Koncentrācijas regulas 10. panta 3. punkta otrajai daļai.

10 2012. gada 19. oktobrī Komisija nosūtīja koncentrācijas dalībniecēm paziņojumu par iebildumiem (turpmāk tekstā – "PPI") atbilstoši Koncentrācijas regulas 18. pantam.

11 Koncentrācijas dalībnieces atbildēja uz PPI 2012. gada 6. novembrī.

12 2012. gada 12. novembrī norisinājās uzklausīšana, kuras laikā tika uzklausīta prasītāja, kurai palīdzēja tās ārštata ekonomiskie padomdevēji.

13 Turklāt apsvērumus tika ļauts sniegt trešajām personām, kas pamatoja pietiekamu ieinteresētību, tostarp *DHL* un *FedEx*.

14 Administratīvajā procesā *FedEx* turklāt piedalījās vairākās sanāksmēs ar Komisiju un sniedza tai dažādus apsvērumus, kā arī iekšējos dokumentus.

15 Komisija atļāva prasītājas ārštata juridiskajiem padomniekiem informācijas uzglabāšanas telpās 2012. gada 26. un 29. oktobrī iepazīties ar konfidenciāliem iekšējo dokumentu, kurus bija atsūtījusi *FedEx*, izvilkumiem.

16 2012. gada 29. novembrī prasītāja atbilstīgi Koncentrāciju regulas 8. panta 2. punktam iesniedza pirmo korektīvo pasākumu virkni ar mērķi panākt koncentrācijas atbilstību iekšējam tirgum.

17 2012. gada 16. decembrī prasītāja piedāvāja otru labojošu pasākumu virkni.

18 2012. gada 21. decembrī Komisija nosūtīja prasītājai vēstuli ar faktu izklāstu.

19 2013. gada 3. janvārī prasītāja piedāvāja trešo labojošu pasākumu virkni.

20 Ar 2013. gada 30. janvāra Lēmumu C(2013) 431 Komisija atzina paziņoto koncentrāciju par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu (Lieta COMP/M.6570 – *UPS*/*TNT Express*) (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

3. Apstrīdētais lēmums

21 Ar apstrīdēto lēmumu atbilstoši Koncentrāciju regulas 8. panta 3. punktam Komisija atzina koncentrāciju par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un ar Eiropas Ekonomikas zonas līgumu, uzskatot, ka koncentrācija būtu efektīvas konkurences nozīmīgs vājinājums (turpmāk tekstā – "EKNV") piecpadsmit EEZ dalībvalstīs, bet ne pārējās četrpadsmit valstīs.

22 Apstrīdētajā lēmumā Komisija norādīja apsvērumus par attiecīgajiem tirgiem, koncentrācijas ietekmi uz konkurenci un koncentrācijas dalībnieču saistībām.

Par tirgiem

Par piedāvājumu

23 Apstrīdētā lēmuma 17.–35. apsvērumā Komisija ir uzskatījusi, ka koncentrācija neradīšot EKNV kravu gaisa pārvadājumu, ekspedīcijas aģentu un loģistikas līgumpakalpojumu tirgos.

24 Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir aprakstījusi sīkpaku pārvadājumu nozari (36.–48. apsvērums) un analizējusi efektivitātes guvumus no attiecīgajiem pakalpojumiem atbilstoši tīklu blīvumam un nosegto zonu plašumam (49.–56. apsvērums).

25 Apstrīdētā lēmuma 57.–60. apsvērumā Komisija ir uzsvērusi, ka aplūkotie pakalpojumi ir lielā mērā atšķirīgi piegādes termiņa, ģeogrāfiskā pārklājuma, izceļošanas un ierašanās ziņā un kvalitātes ziņā attiecībā uz uzticamību, drošību, laika grafikiem, pakalpojumu kopumā un izsekojamību.

26 Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir analizējusi sīkpaku pārvadājuma pakalpojumu tirgu no piedāvājuma viedokļa un ir nodalījusi integrēto pakalpojumu sniedzējus, precizējot to raksturojumu šādi:

> "(62) Integrētiem pakalpojumu sniedzējiem raksturīgi pieci pamatelementi: pirmkārt, tiem pieder visi transporta līdzekļi vai tie ir to operatīvā kontrolē, tajā skaitā gaisa tīkls ar regulāriem lidojumiem, ar ko tiek pārvadāta liela daļa sabiedrības apstrādāto apjomu. Otrkārt, pietiekams ģeogrāfiskais pārklājums pasaules līmenī. Treškārt, zvaigžņveida centrmezgla maršruti ("*hub* un *spoke*"). Ceturtkārt, ekskluzīvs informātikas tīkls, tādējādi visi atbilstošie dati nonāk tīklā. Piektkārt un visbeidzot, integrētajiem pakalpojumu sniedzējiem ir reputācija, ka tie pilnīgi ticami piegādās paku laikā (ticamība, ko sauc par "no punkta uz punktu"). Visā pasaulē ir četri integrētie pakalpojumu sniedzēji, kuri visi darbojas Eiropā: *UPS*, *TNT*, *DHL* un *FedEx*.
>
> (63) Galvenā integrētā pakalpojumu sniedzēja atšķirība ir tāda, ka tam ir operatīvā kontrole pār sīkpaku piegādes loģistiku kopumā no sākumpunkta līdz galamērķim (tajā skaitā gaisa pārvadājumu), tādēļ tas var nodrošināt piegādi atbilstoši saistošam laika grafikam. Integrēts pakalpojumu sniedzējs apspriežas ar nosūtītāju, izmanto pats savus resursus visu dažādo pārvadājuma ķēdes posmu nodrošināšanai un piegādā sūtījumu saņēmējām. Īpašuma tiesības uz vai vismaz operatīvā kontrole pār visiem resursiem, kas nepieciešami piegādes īstenošanai, nodrošina, ka ir mazāk ķēdes posmu citādi ļoti garajā attiecīgo uzņēmumu ķēdē."

27 Šajā kategorijā Komisija ir iekļāvusi *UPS* (64.–67. apsvērums), *TNT* (68.–71. apsvērums), *DHL* (73.–77. apsvērums) un *FedEx* (78.–81. apsvērums).

28 Komisija ir nošķīrusi, pirmkārt, integrētos pakalpojumu sniedzējus, otrkārt, vēsturiskos tirgus dalībniekus, tostarp *Royal Mail*, *La Poste*, *PostNL* un *Austrian Post*, kuri arī strādā, izmantojot starptautiskus tīklus (82.–84. apsvērums), treškārt, valsts sīkpaku transporta uzņēmumus, kuri arī gan mazākā apmērā nekā integrētie pakalpojumu sniedzēji, balstoties uz partnerību, darbojas attiecīgo pakalpojumu tirgos (85. un 86. apsvērums), ceturtkārt, ekspedīcijas aģenti, kuri arī darbojas šajos tirgos, bieži kā apakšuzņēmēji šīm integrēto pakalpojumu sniedzēju darbībām (87. apsvērums), piektkārt, vismazākie kurjeruzņēmumi, kas darbojas, izmantojot privileģētas attiecības ar vietējiem klientiem (88. apsvērums), un, sestkārt, vienkārši attiecīgo pakalpojumu tālākpārdevēji starpnieki (89. apsvērums).

Par pieprasījumu

29 Apstrīdētā lēmuma 90.–94. apsvērumā Komisija ir analizējusi sīkpaku pārvadājuma pakalpojumu tirgu no pieprasījuma viedokļa, konstatējot lielu sadrumstalotību. Proti, tā ir norādījusi, ka pieprasījumu veido gadījuma klienti un lieli starptautiski klienti; pēdējie veido būtisku piegādātāju apgrozījuma daļu attiecīgajos tirgos. Tā arī norādīja, ka pieprasījumu veido ekspresspiegādes pakalpojumi un atliktās piegādes pakalpojumi un ka pieprasījums laika gaitā ir ļoti mainīgs. Visbeidzot tā precizēja, ka pieprasījumu veido vēršanās pie viena vai dažādiem piegādātājiem atkarībā no attiecīgajiem pakalpojumiem un atkarībā no klientu lieluma un izvēlēm un ka mazie klienti parasti izvēlas tikai vienu piegādātāju visiem pakalpojumiem (grupēšana), kamēr lielie klienti izvēlas vai nu vienu un to pašu piegādātāju visiem pakalpojumiem (grupēšana), vai dažādus piegādātājus dažādiem pakalpojumiem, vai arī dažādus piegādātājus vieniem un tiem pašiem pakalpojumiem.

30 Apstrīdētā lēmuma 95. apsvērumā Komisija ir apstiprinājusi, ka no tās tirgus izpētes izriet, ka tikai viena piegādātāja izmantošana visiem pakalpojumiem (grupēšana) nav dominējoša tendence.

31 Apstrīdētā lēmuma 96. apsvērumā Komisija ir precizējusi, ka PPI tā nav norādījusi savas tirgus analīzes detaļas, jo rezultāti nebija pārliecinoši vispārējas tendences konstatēšanai, izņemot vien to, ka lieliem klientiem ir tendence izmantot dažādus piegādātājus.

32 Apstrīdētā lēmuma 97. apsvērumā Komisija noraidīja koncentrācijas dalībnieču argumentu, ar ko tika apgalvots, ka viena piegādātāja izmantošana visiem pakalpojumiem radot konkurences spiedienu uz katra pakalpojuma cenām.

Par cenu noteikšanu

33 Apstrīdētā lēmuma 98.–151. apsvērumā Komisija ir analizējusi cenu noteikšanas kārtību sīkpaku pārvadājumu pakalpojumu tirgū.

34 Tā ir norādījusi uz to, ka attiecībā uz vairumu klientu pastāv individuālas sarunas (114. un 115. apsvērums), uz katra klienta profila nozīmi (116.–123. apsvērums), uz to, ka tiek ņemts vērā konkurences spiediens un klientu vēlmes (124.–131. apsvērums), un uz to, ka cenu dažādību nevar pilnībā izskaidrot ar izmaksu dažādību (132.–134. apsvērums).

35 Izklāstījusi koncentrācijas dalībnieču nostāju (135.–147. apsvērums), Komisija secināja, ka pastāv diferencētas cenas (148.–151. apsvērums).

Par konkrētā tirgus definīciju

36 Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir definējusi konkrēto tirgu pēc būtības un ģeogrāfiski attiecībā uz attiecīgajiem pakalpojumiem, proti, sīkpaku pārvadājums, nevis frakts (152.–164. apsvērums) no vienas valsts uz citu EEZ iekšienē, nevis iekšzemes pārvadājumi vai starptautiskie pārvadājumi EEZ iekšienē (165.–187. apsvērums) ar eksprespiegādi, nevis ar atlikto piegādi (188.–226. apsvērums), lai kāds būtu veiktais attālums (227.–231. apsvērums) un pakalpojuma kvalitāte (232.–237. apsvērums), jo šāda veida pakalpojumiem sarunas par līgumiem notiek valsts mērogā (239.–243. apsvērums).

37 Komisija ir norādījusi, ka lietā aplūkotie pakalpojumi ir starptautiskie sīkpaku eksprespiegādes pakalpojumi EEZ iekšienē (turpmāk tekstā – "attiecīgie pakalpojumi").

Par koncentrācijas ietekmi uz konkurenci

38 Ievadam un sava vērtējuma izklāstam kopumā Komisija apstrīdētā lēmuma 244. apsvērumā ir norādījusi šādi:

> "(244) Lai gan konkrētie ģeogrāfiskie tirgi ir valsts tirgi, ir noderīgi pārbaudīt sīkpaku eksprespiegādes tirgu EEZ iekšienē vispirms Eiropas mērogā. Eksprespiegāde EEZ iekšienē ir tīkla nozare – kā to ir atzinusi *UPS* – kam nepieciešams nodrošināt uzņēmumu klātbūtni visās valstīs. Prasītā klātbūtne savukārt rada ieguldījumus infrastruktūrās visas vērtību ķēdes garumā (paņemšana, šķirošana, pārvadājuma līnijas, satiksmes mezgli, gaisa tīkls, lidmašīnas un piegāde). Lai gan šie ieguldījumi var tikt samazināti ar pievienotās vērtības ķēdes elementu uzticēšanu kā ārpakalpojumu trešajām personām, ārpakalpojumu izmantošana samazina kontroli pār tīklu un galu galā sniegto pakalpojumu kvalitāti, kā arī operatīvo efektivitāti. Sabiedrības, kuras piedāvā augstas kvalitātes pakalpojumus eksprespiegādes nozarē EEZ iekšienē ar homogēnu eksprestransporta tīklu, kas pārklāj visas EEZ valstis, ir integrēti pakalpojumu sniedzēji, kuriem ir visstingrākā sava tīkla kontrole. Neintegrēti tirgus dalībnieki paši nespēj īstenot pietiekamu konkurences spiedienu uz integrētiem tirgus dalībniekiem. Vismazākais integrētais pakalpojumu sniedzējs Eiropas tirgū *FedEx* neīsteno pietiekamu konkurences spiedienu uz koncentrācijas dalībniecēm un *DHL*. Turklāt nekāda pietiekami plaša ienākšana tirgū vai iespējama tādu esošo tirgus dalībnieku kā *FedEx* paplašināšanās nešķiet pietiekami iespējama un ātra, lai pretotos nelabvēlīgajai ietekmei, kas gaidāma no darījuma radītā konkurences zuduma. Turklāt ne pirktspēja, ne ienesīgums nešķiet pietiekami, lai izlīdzinātu konkurences zaudējumu atbilstošajos šās koncentrācijas novērtēšanas termiņos."

Par neintegrētājiem pakalpojumu sniedzējiem

39 Apstrīdētā lēmuma 245.–510. apsvērumā Komisija ir uzskatījusi, ka uzņēmumi, kuriem nav integrēta sīkpaku piegādes tīkla (turpmāk tekstā – "neintegrētie pakalpojumu sniedzēji"), īsteno vāju konkurences spiedienu.

– Par La Poste un Royal Mail meitasuzņēmumiem

40 Kas attiecas uz *La Poste* meitasuzņēmumu *DPD* un *Royal Mail* meitasuzņēmumu – *GLS*, Komisija ir norādījusi uz to samazināto pārklājumu (253.–284. apsvērums), uz to, kā klienti raugās uz to piedāvājumu kā alternatīvu piedāvājumu integrēto pakalpojumu sniedzēju piedāvājumam (285.–295. apsvērums), it īpaši attiecībā uz pakalpojumu kvalitāti (396.–411. apsvērums) un piegādes termiņiem (412.–420. apsvērums), to prombūtnei no tālattāluma tirgiem (296.–309. apsvērums) un to ceļu tīklam tiem ļaujot nodrošināt eksprespakalpojumus tikai īsos attālumos (310.–318. apsvērums).

41 Komisija ir arī uzskatījusi, ka aplūkoto pakalpojumu sniegšana, izmantojot apakšuzņēmējus gaisa pārvadājumiem, ir daļa no strukturālajam nepilnībām salīdzinājumā ar integrētājiem pakalpojumu sniedzējiem (319.–374. apsvērums) un ka *La Poste* meitasuzņēmuma *DPD* un *Royal Mail* meitasuzņēmuma *GLS* ģeogrāfiskā pārklājuma paplašinājums ir neiespējams (375.–395. apsvērums).

42 Pamatojoties uz saviem tirgus pētījumiem, Komisija ir uzskatījusi, ka koncentrācijas dalībnieču klienti izmanto *DPD* un *GLD* iekšzemes pakalpojumiem un standarta pakalpojumiem (421.–423. apsvērums), jo koncentrācijas dalībnieču sniegtā informācija par vairāku piegādātāju izmantošanu apstiprina *La Poste* un *Royal Mail* meitasuzņēmumu ierobežoto klātbūtni attiecīgo pakalpojumu tirgos (424.–426. apsvērums).

43 Savas analīzes atbalstam Komisija ir norādījusi empīriskus pierādījumus par *Poste* un *Royal Mail* meitasuzņēmumu klātbūtni un darbībām, ko ir sniegusi *UPS* (424.–434. apsvērums), *TNT* (435.–439. apsvērums), *FedEx* un *DHL* (440.–450. apsvērums), lai apstiprinātu tās secinājumu par *La Poste* un *Royal Mail* meitasuzņēmumu vājo spiedienu uz konkurenci (451. un 452. apsvērums).

– Par pārējiem pasta operatoriem

44 Apstrīdētā lēmuma 453.–468. apsvērumā Komisija ir apstiprinājusi, ka lielākā daļa, ja ne visi, pasta operatoru Eiropā sniedz sīkpaku ekspresspiegādes pakalpojumus, bet tikai *La Poste* un *Royal Mail* meitasuzņēmumu attīstība Eiropā ir bijusi iespaidīga, tām ļaujot ierobežotā ziņā konkurēt ar integrētājiem pakalpojumu sniedzējiem attiecīgajos pakalpojumu tirgos (453. apsvērums); šie apsvērumi attiecas arī uz *Austrian Post* (455. apsvērums), *PostNL* (456. apsvērums), *Posten Norge* (457. apsvērums) un *PostNord* (458. apsvērums).

45 Apstrīdētā lēmuma 459. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka, lai gandrīz visi valstu pasta operatori ir dalībnieki *Coopérative Express Mail Service* (*EMS*), kas apvieno pasta administrāciju *Union postale universelle* (*UPU*) veidojumā, to pakalpojumu kvalitāte ir atkarīga no katra operatora un katrā ziņā ir zemāka par komercoperatoru kvalitāti.

46 Komisija ir uzsvērusi, ka visi vēsturiskie operatori piedāvā citus ekspresspakalpojumus EEZ iekšienē vienīgi attiecībā uz vēstulēm un ka pārējie veic integrēto pakalpojumu sniedzēju nodrošināto pakalpojumu tālākpārdošanu (460. un 461. apsvērums).

47 Apstrīdētā lēmuma 462.–466. apsvērumā Komisija ir norādījusi uz tirgus pētījumiem, kas parāda, ka pakalpojumu tālākpārdevēji neīsteno konkurences spiedienu uz integrētājiem pakalpojumu sniedzējiem.

– Par sadarbības tīkliem

48 Apstrīdētā lēmuma 469.–477. apsvērumā Komisija ir norādījusi uz tādiem atsevišķiem sadarbības tīkliem, kuri darbojas ļoti atšķirīgi, kā *NetExpress* (470. apsvērums) un *EuroExpress* (471. apsvērums), saglabājot katra to locekļu autonomiju (472. apsvērums) un katrā ziņā neīstenojot konkurences spiedienu uz koncentrācijas dalībniecēm attiecīgo pakalpojumu tirgos (473.–477. apsvērums).

– Par ekspedīcijas aģentiem

49 Izklāstījusi *UPS* situāciju (478.–484. apsvērums), Komisija ir uzskatījusi, ka, sniedzot sīkpaku piegādes pakalpojumus, tostarp dažus EEZ iekšienē, ekspedīcijas aģenti nav būtiski konkurenti šajos tirgos un tādējādi neīsteno konkurences spiedienu attiecīgo pakalpojumu tirgos (487.–507. apsvērums).

– Secinājums par neintegrētājiem pakalpojumu sniedzējiem

50 Apstrīdētā lēmuma 508. un 510. apsvērumā Komisija ir secinājusi, ka sauszemes operatori, vēsturiskie operatori, sadarbības tīkli un ekspedīcijas aģenti īsteno nelielu konkurences spiedienu uz integrētajiem pakalpojumu sniedzējiem attiecīgo pakalpojumu tirgos gan no pieprasījuma, gan no piedāvājuma viedokļa, it īpaši ņemot vērā to ārkārtīgi niecīgās tirgus daļas salīdzinājumā ar integrēto pakalpojumu sniedzēju tirgus daļām.

Par integrētājiem piegādātājiem

– FedEx

51 Apstrīdētā lēmuma 511.–625. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka integrēto pakalpojumu sniedzēju vidū *FedEx* ir vāja konkurente Eiropā, ņemot vērā tās apgrozījumu attiecīgo pakalpojumu tirgos un tās EEZ pārklājumu (513.–526. apsvērums), tās tīklu EEZ (528.–533. apsvērums), tās trūkumus izmaksu ziņā EEZ (534.–546. apsvērums), tās klātbūtni iekšzemes un atliktās piegādes tirgos (547.–552. apsvērums), jo *FedEx* spēks apstiprinās galvenokārt tirgos ārpus EEZ (553.–564. apsvērums), kā arī to, kā *FedEx* uztver klienti (565.–577. apsvērums) un konkurenti (578.–589. apsvērums), jo *FedEx* ir vājāka attiecīgo pakalpojumu tirgos (590.–598. apsvērums).

52 Apstrīdētā lēmuma 599.–622. apsvērumā Komisija aplūko *FedEx* paplašināšanos EEZ.

53 Apstrīdētā lēmuma 623.–625. apsvērumā Komisija ir secinājusi, ka *FedEx* uzrāda atpalicību konkurencē attiecīgo pakalpojumu tirgos, ko nebija iespējams pietiekami kompensēt īsā laikposmā ar tās paplašināšanās projektiem tās tīkla pārklājuma un blīvuma ziņā EEZ, lai stātos pretī pārējiem integrētajiem pakalpojumu sniedzējiem to eksprespiegādes tīklos EEZ.

– DHL

54 Apstrīdētā lēmuma 626.–630. apsvērumā Komisija ir uzsvērusi, ka atbilstoši koncentrācijas dalībnieču paustajam *DHL* ir pati svarīgākā konkurente Eiropā attiecīgo pakalpojumu tirgos, ja ņem vērā tirgus daļas (626. apsvērums) un ģeogrāfisko pārklājumu (627. apsvērums), kā arī tās tīkla EEZ attīstības un blīvuma dēļ (628. apsvērums).

Par konkurences ciešumu

– Vispārīgi apsvērumi par UPS un TNT konkurences ciešumu "diferencētā tirgū"

55 Apstrīdētā lēmuma 631.–635. apsvērumā Komisija ir teikusi šādi:

"(631) Šajā sadaļā Komisija sniedz konkurences attiecību tuvības analīzi, kas parāda, ka *TNT* un *UPS* faktiski ir ciešas konkurentes eksprespiegāžu tirgū EEZ. Analīze parāda, ka *DHL* ir arī cieša [konkurences] dalībnieču konkurente, kamēr, kā ir parādīts 7.3. un 7.2.1. sadaļā, *FedEx* un vadošie neintegrētie uzņēmumi *DPD* un *GLS* ir tālāki [konkurences] dalībnieču konkurenti.

(632) Analīze noder, lai noteiktu, kuras eksprespiegādes EEZ tirgū aktīvās sabiedrības piedāvā produktus, kuri ir savstarpēji gandrīz aizstājami, un izskaidro konkurences spiediena līmeni, ko šie uzņēmumi īsteno šobrīd.

(633) Šāda analīze ir īpaši būtiska tādā segmentētā tirgū, kāds ir aplūkotais tirgus, kurā produktiem un pakalpojumiem ir atšķirīgas īpašības. Viens no svarīgākajiem eksprespiegādes EEZ tirgus segmentācijas faktoriem ir konkrēta pārvadātāja piedāvāto sākumpunktu un galamērķu pārklājums (ar ko apzīmē EEZ valstis, no kurām un uz kurām var tikt pārvadātas ekspressīkpakas, un ģeogrāfisko teritoriju pārklājuma tvērumu šo valstu iekšienē). Ir arī citi tādi nošķiršanas faktori kā pakalpojuma kvalitātes kritēriji (uzticamība, līdzsekošanas un atrašanās vietas noteikšanas sistēmas kvalitāte un tādu īpašu pakalpojumu piedāvāšana kā augstas kvalitātes piegāde no rīta vai pusdienlaikā vai atbilstoši īpašām prasībām).

(634) Dažādu pakalpojumu nošķiršanas faktoru kombinācija ar attiecīgo pakalpojumu sniedzēju komercpieeju, uz ko attiecas piedāvājums (līdzīgu patērētāju atlases procedūra), nosaka, kurā brīdī dažādie pakalpojuma sniedzēji ir tuvi aizstājēji, ja tie konkurē attiecībā uz patērētājiem. Tādējādi Komisija ir ne tikai analizējusi uzņēmumus pēc to būtiskām īpatnībām (kā to pakalpojumu pārklājums), bet ir arī novērtējusi to aizstājamības pakāpi no patērētāja viedokļa, pamatojoties uz visiem pieejamajiem elementiem, tostarp patērētāju vērtējumu tirgus analīzes iznākumā, piedāvājuma analīzi un *TNT* aiziešanas no tirgus aptaujām.

(635) Analīzes mērķis ir ne tikai noteikt konkurences līmeni starp šiem diviem koncentrācijas uzņēmumiem, bet arī identificēt pārējos uzņēmumus, kas šobrīd ir koncentrācijas dalībnieču tuvi aizstājēji šajā segmentētajā tirgū. Tas šajā lietā ir īpaši būtiski, jo visi pieejamie elementi liek domāt, ka attiecīgajā segmentētajā tirgū ļoti ierobežots skaits pakalpojumu sniedzēju savstarpēji cieši konkurē attiecībā uz pārējiem tirgū esošajiem uzņēmumiem."

– Klientu uztvere atbilstoši tirgus pētījumiem

56 Komisija apstrīdētā lēmuma 636.–652. apsvērumā izklāsta klientu atbildes uz tās aptaujas anketām par konkurences intensitāti attiecīgo pakalpojumu tirgū, kas, tāsprāt, skaidri pierādot koncentrācijas dalībnieču un *DHL* konkurences ciešumu.

– Piegādes galamērķu un piegādes nodrošinājuma salīdzinājums attiecībā uz dažādiem eksprespakalpojumiem

57 Apstrīdētā lēmuma 653. apsvērumā Komisija ir uzsvērusi, ka viens no sabiedrību attiecīgo pakalpojumu sniedzēju visvairāk nošķirošajiem faktoriem ir nosūtīšanas un galamērķa valstu pārklājuma plašums, jo tas nosaka klienta iespēju nosūtīt sīkpaku ar noteiktu eksprespakalpojumu (agri no rīta, pusdienlaikā vai jebkurā dienas laikā) no noteiktas nosūtīšanas vietas uz noteiktu galamērķi.

58 654.–658. apsvērumā Komisija ir salīdzinājusi, pirmkārt, integrētos pakalpojumu sniedzējus savstarpēji un, otrkārt, integrētos pakalpojumu sniedzējus un *La Poste* un *Royal Mail* meitasuzņēmumus, lai 659. apsvērumā secinātu, ka klientiem, kuriem attiecīgajiem pakalpojumiem nepieciešams plašs ģeogrāfiskais pārklājums EEZ, koncentrācijas dalībnieces, ļoti iespējams, ir vistuvākās pakalpojumu aizstājamības ziņā.

– *Par piegādes laiku un paaugstinātas maksas pakalpojumiem*

59 Apstrīdētā lēmuma 660. un 661. apsvērumā Komisija ir uzsvērusi, ka kādam citam sabiedrības attiecīgo pakalpojumu sniedzējas nošķirošam faktoram ir saistība ar piegādes laiku, jo tirgus ir sadalīts trīs segmentos, proti, "Pirms 10.00" segments, "Pirms 12.00" segments un "Jebkurā dienas laikā" segments – it īpaši attiecībā uz atsevišķiem produktiem, jo rīta pakalpojumi tiek uzskatīti par paaugstinātas maksas pakalpojumiem.

60 Balstoties uz savu analīzi, Komisija ir uzskatījusi, ka koncentrācijas dalībnieces spēcīgi konkurē ar *DHL*, iepretim visai vājam neintegrētu pakalpojumu sniedzēju paaugstinātas maksas piedāvājumam (662.–665. apsvērums).

– *Par pakalpojumu kvalitāti*

61 Apstrīdētā lēmuma 666. apsvērumā Komisija ir apstiprinājusi, ka "tādi dalībnieku, kas ir integrēti pakalpojumu sniedzēji, pakalpojumu kvalitātes kritēriji kā līdzsekošana un atrašanās vietas noteikšana vai dažādi papildpakalpojumi ir līdzīgi viens otram, atšķirībā no neintegrētajām sabiedrībām (kā *DPD* un *GLS*), kuras ir attālinātas [koncentrācijas] dalībnieču pakalpojumu aizstājējas, ņemot vērā dažādus kvalitātes kritērijus, kā tas tika izskaidrots sadaļā par neintegrētajiem pakalpojumu sniedzējiem (it īpaši 7.2.1.7. sadaļā, kurā izskaidrots, kāpēc *La Poste* un *Royal Mail* starptautiskie ekspresspiegādes EEZ pakalpojumi, ņemot vērā dažādus kvalitātes kritērijus, tiek uzlūkoti kā attālināti aizstājēji [koncentrācijas] dalībnieču pakalpojumiem)".

– *Par piedāvājumiem*

62 Kas attiecas uz piedāvājumu, apstrīdētā lēmuma 667.–684. apsvērumā Komisija, balstoties uz *UPS* (668.–674. apsvērums), *TNT* (675.–681. apsvērums) un *DHL* (682.–684. apsvērums) datiem, ir uzskatījusi, ka koncentrācijas dalībnieces, tāpat kā *DHL*, cieši konkurē atšķirībā no *FedEx* un neintegrētajiem pakalpojumu sniedzējiem.

– *ParTNT klientu saistīšanu*

63 Apstrīdētā lēmuma 685.–701. apsvērumā Komisija ir analizējusi tikšanās, kuras *TNT* ir organizējusi ar saviem klientiem, par iemesliem, kuru dēļ tie ir mainījuši pakalpojumu sniedzējus.

– *Secinājums par konkurences ciešumu*

64 Apstrīdētā lēmuma 702.–711. apsvērumā Komisija ir uzskatījusi, vienlaicīgi atbildot uz koncentrācijas dalībnieču apsvērumiem atbildē uz PPI, ka *UPS* un *TNT* cieši konkurē ar *DHL* attiecīgo pakalpojumu tirgos.

Par ietekmi uz konkurences spiedienu "ļoti diferencētos" tirgos

65 Apstrīdētā lēmuma 712.–714. apsvērumā Komisija ir uzskatījusi, ka atsevišķos tirgos koncentrācija samazinātu attiecīgo pakalpojumu sniedzēju, integrētu un neintegrētu pakalpojumu sniedzēju, skaitu no četriem uz trim.

66 Apstrīdētā lēmuma 715.–720. apsvērumā Komisija ir uzskatījusi, ka atsevišķos tirgos koncentrācija samazinātu attiecīgo pakalpojumu integrētu sniedzēju skaitu no trim uz diviem, ņemot vērā *FedEx* situāciju.

67 Apstrīdētā lēmuma 721.–726. apsvērumā Komisija ir mērījusi koncentrācijas iespējamo ietekmi uz cenām un 727.–740. apsvērumā izklāstījusi *UPS* analīzi par koncentrācijas ietekmi uz cenām.

Par šķēršļiem ienākšanai un ekspansijai attiecīgo pakalpojumu tirgos

68 Apstrīdētā lēmuma 741. apsvērumā Komisija ir uzskatījusi šādi:

"(741) Ienākšana vai paplašināšanās eksprespiegādes tirgū EEZ ir jāpārbauda atbilstoši divām dažādām dimensijām: produktu piedāvājums un ģeogrāfiskais plašums. Lai kāda būtu dimensija, šķēršļi ienākšanai vai ekspansijai ir līdzīgi un īsumā var tikt izklāstīti šādi: jaunam ienācējam eksprespiegāžu tirgū EEZ būtu jāparāda: i) informātikas infrastruktūra, ii) šķirošanas infrastruktūra visā EEZ un iii) gaisa satiksmes tīkls. Kā to parāda fakts, ka pēdējos divdesmit gados neviens būtisks tirgus dalībnieks tirgū nav ienācis, un tirgus izpētes iznākums, šie šķēršļi ir ļoti augsti un nevar tikt pārvarēti ar ārpakalpojumu izmantošanu."

69 Sava vērtējuma atbalstam Komisija norāda, pirmkārt, uz to, ka pēdējos 20 gados tirgū nav ienācis neviens jauns būtisks tirgus dalībnieks (742.–746. apsvērums), otrkārt, tirgus vērtējumu *ratione materiae* un *ratione loci* (747.–750. apsvērums), treškārt, nepieciešamību jauniem tirgus dalībniekiem, kas ienāk attiecīgo pakalpojumu tirgos, izveidot infrastruktūru visā EEZ (751. un 752. apsvērums), ceturtkārt, uz pienācīga tehnoloģiskā tīkla nepieciešamību (753.–759. apsvērums), piektkārt, uz šķirošanas infrastruktūras visā EEZ nepieciešamību (760.–765. apsvērums) un, sestkārt, uz sava gaisa pārvadājumu tīkla nepieciešamību (766.–780. apsvērums).

70 Noslēgumā Komisija 781. un 782. apsvērumā ir norādījusi šādi:

"(781) Šķēršļi ienākšanai tirgū vai ekspansijai ir kumulatīvi, ņemot vērā to, ka jebkuram jaunam ienācējam eksprespiegādes tirgū EEZ būtu tie jāpārvar vienlaicīgi, lai varētu piedāvāt piegādes pakalpojumus, kas konkurētu ar tiem, ko piedāvā visspēcīgākie tirgus dalībnieki. Lai efektīvi konkurētu, ir jāizveido eksprespiegādes tīkls EEZ gan produktu piedāvājuma, gan ģeogrāfiskā plašuma ziņā. Tādēļ jaunienācējam būtu jāizveido sarežģīta infrastruktūra visā EEZ, ietverot šķirošanas centrus, jānodrošina plašs un blīvs savākšanas un piegādes tīkls ("Pick-Up & Delivery" (*PUD*)), jāizveido gaisa pārvadājumu tīkls, sauszemes pārvadājumu tīkls un transporta maršrutu tīkls, kā arī sarežģīts informātikas tīkls. Visi šie elementi rada izmaksas, riskus un prasa daudz laika.

(782) Turklāt, lai nodrošinātu atdevi izmaksu ziņā un tādējādi radītu efektīvu konkurenci, ienākšanai vai ekspansijai jānotiek pietiekamā apmērā un tai ir jāpanāk pienācīgs tīkla blīvums. Tādēļ, ka sīkpaku piegāde ir tīkla nozare, efektivitātes guvumi un blīvums ir noteicošie (kā tas tika izskaidrots 6.1.3. sadaļā), un, lai pie tiem nonāktu, nepieciešams ļoti ilgs laiks. Pirms pietiekamu efektivitātes guvumu īstenošanas tirgus dalībniekiem nāktos saskarties ar būtiskām izmaksām un riskiem, un tie nevarētu īstenot darbību rentabli būtisku laikposmu, pirms ieguldījumi atmaksātos. Šī sarežģītība palielina ienākšanas un paplašināšanās grūtības šajā tirgū."

Par ienākšanas vai paplašināšanās iespējamību, termiņiem un pietiekamību, lai stātos pretī potenciālajām koncentrācijas pretkonkurences sekām

71 Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir uzskatījusi, ka nedz *FedEx* paplašināšanās plāni (783. apsvērums), nedz pārējo tirgus dalībnieku paplašināšanās plāni (784.–787. apsvērums) neļautu stāties pretī visai koncentrācijas dalībnieču pretkonkurences stratēģijai (788. apsvērums).

Par kompensējošas pirktspējas esamību

72 Jautājumā par kompensējošas pirktspējas esamību Komisija vispirms atgādināja šādi:

"(789) Kompensējoša pirktspēja ir definēta Pamatnostādnēs par horizontālo apvienošanos novērtēšanu kā "pircēja spēja komerciālās sarunās panākt vienošanos ar pārdevēju, kuras pamatā ir pircēja lielums, komerciālais nozīmīgums un spēja nodrošināties pie citiem piegādātājiem". Tā ir saistīta ar lielo pircēju spēju uzspiest piegādātājiem koncesiju cenas koncentrētajos lejupējos tirgos.

(790) Pamatnostādnēs ir neizsmeļoši uzskaitīti kompensējošas pirktspējas avoti, tajā skaitā spēja, kas ir lielam pircējam, atsaukties uz pārējiem piegādātājiem, veicināt attīstību vai [konkurentu] ienākšanu vai atteikties iegādāties atsevišķus koncentrācijas dalībnieku produktus, ja tie paaugstina cenu produktiem, attiecībā uz kuriem koncentrācija rada konkurences samazināšanos."

73 Apstrīdētā lēmuma 791.–799. apsvērumā Komisija, izklāstījusi *UPS* situāciju (791. apsvērums), secināja, ka "klienti nespēj īstenot pietiekamu kompensējošu pirktspēju, lai stātos pretī cenu pieaugumam ekspresspiegādes tirgū EEZ pēc koncentrācijas".

ParTNT pozīciju bez koncentrācijas

74 Apstrīdētā lēmuma 800.–806. apsvērumā Komisija ir uzskatījusi, ka ir jāņem vērā pašreizējais *TNT* pārklājums un konkurētspēja un jānoraida *UPS* arguments par *TNT* pozīcijas iespējamo vājināšanos attiecībā uz tālo maršrutu ekspresspiegādes pakalpojumiem.

Par cerētajiem efektivitātes guvumiem no koncentrācijas

75 Attiecībā uz cerētajiem efektivitātes guvumiem no koncentrācijas Komisija ievadam apstrīdētā lēmuma 807.–816. apsvērumā ir atgādinājusi Pamatnostādnēs par horizontālo apvienošanos novērtēšanu saskaņā ar Padomes Regulu par uzņēmumu koncentrāciju kontroli (OV 2004, C 31, 5. lpp.) noteiktos kritērijus.

76 Apstrīdētā lēmuma 817.–848. apsvērumā Komisija ir analizējusi koncentrācijas dalībnieču apgalvotos efektivitātes guvumus, samazinot izmaksas ar darbības sinerģiju (822.–831. apsvērums), gaisa pārvadājumu tīkla sinerģiju (832.–837. apsvērums) un pārvaldības un administratīvo izmaksu sinerģiju (838. apsvērums), kā arī koncentrācijas dalībnieču argumentus par to datu ticamību (839.–841. apsvērums) un atbilstoši pakalpojumiem un ģeogrāfiskajām zonām paredzēto samazinājumu sadali (842.–848. apsvērums).

77 Apstrīdētā lēmuma 849.–921. apsvērumā Komisija ir novērtējusi koncentrācijas dalībnieču apgalvotos efektivitātes guvumus un to ticamību (850.–892. apsvērums), patērētājiem sagādātos ieguvumus (893.–906. apsvērums), koncentrācijas īpatnību (907.–910. apsvērums) un sinerģiju aprēķinus (911.–921. apsvērums).

Analīze pa valstīm

78 Apstrīdētā lēmuma 923.–939. apsvērumā Komisija vispārīgi izklāstījusi savus apsvērumus par attiecīgo pakalpojumu tirgiem.

79 Apstrīdētā lēmuma 940.–951. apsvērumā Komisija ir uzskatījusi, ka nav iespējams paļauties uz *UPS* norādītajām tirgus daļām.

80 Pēc tam apstrīdētajā lēmumā ir izklāstīta *UPS* situācija un Komisijas vērtējums par koncentrācijas ietekmi uz attiecīgo pakalpojumu tirgiem, ņemot vērā iespējamo koncentrācijas ietekmi uz cenām un iecerētajiem efektivitātes guvumiem no koncentrācijas atsevišķās EEZ valstīs, aplūkojot katru valsti atsevišķi, proti, Bulgāriju (952.–1018. apsvērums), Čehijas Republiku (1019.–1070. apsvērums), Dāniju (1071.–1148. apsvērums), Igauniju (1149.–1193. apsvērums), Somiju (1194.–1240. apsvērums), Ungāriju (1241.–1317. apsvērums), Latviju (1318.–1365. apsvērums), Lietuvu (1366.–1415. apsvērums), Maltu (1416.–1435. apsvērums), Nīderlandi (1436.–1563. apsvērums), Poliju (1564.–1633. apsvērums), Rumāniju (1634.–1679. apsvērums), Slovākiju (1680.–1743. apsvērums), Slovēniju (1744.–1798. apsvērums) un Zviedriju (1799.–1849. apsvērums).

Komisijas vispārējais secinājums par koncentrācijas ietekmi

81 Apstrīdētā lēmuma 1850. apsvērumā Komisija ir secinājusi, ka koncentrācija radīšot EKNV attiecīgo pakalpojumu tirgos Bulgārijā, Čehijas Republikā, Dānijā, Igaunijā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Nīderlandē, Polijā, Rumānijā, Slovēnijā, Slovākijā, Somijā un Zviedrijā, proti, piecpadsmit EEZ dalībvalstīs.

Par koncentrācijas dalībnieču saistībām

82 Apstrīdētā lēmuma 1851.–1942. apsvērumā Komisija ir izklāstījusi koncentrācijas dalībnieču piedāvātās saistības un 1943.–2106. apsvērumā – savu negatīvo vērtējumu par šīm saistībām.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

83 Ar 2013. gada 5. aprīlī Vispārējās tiesas kancelejā iesniegto prasības pieteikumu prasītāja cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu.

84 Prasības pieteikuma pavadvēstulē prasītāja vērsa Vispārējās tiesas uzmanību uz to, ka prasības pieteikums un tā pielikumi ir konfidenciāli un satur to skarošus komercnoslēpumus.

85 Tādēļ atbilstoši Norādījumu Vispārējās tiesas sekretāram 6. panta 3. punktam prasītāja lūdza nenorādīt šo informāciju ar lietu saistītajos dokumentos, kuriem ir publiska piekļuve.

86 Turklāt gadījumā, ja lietā iestātos trešā persona, prasītāja izklāstīja savu nodomu lūgt Vispārējo tiesu, lai tās komercnoslēpumi tiktu svītroti no visiem personai, kas iestājusies lietā, nosūtītajiem dokumentiem, piemērojot 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 116. panta 2. punktu.

87 Ar atsevišķu dokumentu, kas tajā pašā dienā iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā, prasītāja iesniedza pieteikumu par paātrināto procesu saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 76.a pantu.

88 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2013. gada 12. aprīlī, Komisija apliecināja, ka ir saņēmusi prasītājas prasības pieteikumu, kā arī tās pieteikumu piemērot paātrināto procesu, un lūdza Vispārējai tiesai pagarināt noteikto termiņu sava iebildumu raksta iesniegšanai.

89 Ar dokumentu, kas 2013. gada 17. aprīlī iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā, Komisija iesniedza savus apsvērumus par prasītājas pieteikumu par paātrināto procesu.

90 Ar 2013. gada 7. maija lēmumu tika noraidīts prasītājas pieteikums par to, lai lietu izskatītu paātrinātā procesā.

91 Ar 2013. gada 7. maija lēmumu tika nolemts, ka vairs nav jālemj par Komisijas lūgumu pagarināt noteikto termiņu tās iebildumu raksta iesniegšanai.

92 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2013. gada 15. maijā, Komisija lūdza Vispārējai tiesai pagarināt noteikto termiņu sava iebildumu raksta iesniegšanai.

93 2013. gada 27. maijā šis lūgums tika apmierināts.

94 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2013. gada 25. jūnijā, Komisija vēlreiz lūdza Vispārējai tiesai pagarināt noteikto termiņu sava iebildumu raksta iesniegšanai.

95 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 17. jūnijā, *FedEx* lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas izvirzīto prasījumu atbalstam (turpmāk tekstā – "pieteikums par iestāšanos lietā").

96 Ar Vispārējās tiesas kancelejas 2013. gada 25. jūnija vēstulēm prasītāja un Komisija tika aicinātas iesniegt savus apsvērumus par pieteikumu par iestāšanos lietā vēlākais 2013. gada 18. jūlijā.

97 2013. gada 2. jūlijā tika apmierināts Komisijas lūgums pagarināt noteikto termiņu tās iebildumu raksta iesniegšanai.

98 Ar Vispārējās tiesas kancelejai adresētu vēstuli 2013. gada 5. jūlijā prasītāja saistībā ar tās lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu lūdza pagarināt līdz 2013. gada 1. augustam noteikto termiņu, lai iesniegtu prasības pieteikuma nekonfidenciālu versiju attiecībā uz *FedEx*, ņemot vērā lietas materiālu apjomu un daudzos konfidenciālos datus, kā arī to, ka apstrīdētais lēmums vēl nebija pieejams publiski, jo Komisija vēl izskatīja daudzos pieteikumus par konfidencialitātes ievērošanu.

99 Komisija iesniedza iebildumu rakstu 2013. gada 9. jūlijā, pēc tam – savus apsvērumus par pieteikumu par iestāšanos lietā 2013. gada 10. jūlijā.

100 Ar Vispārējās tiesas kancelejas 2013. gada 11. jūlija vēstuli tika apmierināts prasītājas lūgums pagarināt termiņu prasības pieteikuma nekonfidenciālās versijas iesniegšanai attiecībā uz *FedEx*.

101 Prasītāja savus apsvērumus par pieteikumu par iestāšanos lietā iesniedza 2013. gada 17. jūlijā.

102 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2013. gada 31. jūlijā, prasītāja lūdza no *FedEx* izsniegtajiem procedūras dokumentiem, tostarp prasības pieteikuma un pielikumiem, izņemt atsevišķus konfidenciālas dokumentus. Prasītāja iesniedza šo dokumentu sarakstu un nekonfidenciālās versijas.

103 Savā vēstulē vispirms prasītāja norādīja, ka procedūras gaitā tā esot iecerējusi paplašināt savu lūgumu par konfidencialitātes piemērošanu attiecībā uz *FedEx*, to attiecinot uz tādiem citiem Vispārējai tiesai paziņotiem dokumentiem kā Komisijas iebildumu raksts un replika.

104 Turklāt prasītāja izskaidroja, ka elementi, attiecībā uz kuriem tā lūdza konfidencialitāti, ietilpst analīzē par koncentrācijas iedarbību uz cenām un efektivitātes guvumiem, tās operatīvās un komerciālās stratēģijas informāciju, kā arī datiem par saistībām, ko tā ir piedāvājusi Komisijai administratīvajā procesā.

105 Visbeidzot prasītāja vērsa Vispārējās tiesas uzmanību uz to, ka atsevišķos lietas dokumentos ir konfidenciāla informācija un komercnoslēpumi, kas skar trešās personas, it īpaši *TNT*, kuru vārdā, kā tā uzskatīja, tā nevar lūgt piemērot konfidencialitāti, vienlaicīgi norādot Vispārējai tiesai attiecīgos elementus par *TNT*.

106 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2013. gada 9. augustā, Komisija pauda savus apsvērumus par pieteikumu par konfidencialitāti, uzsverot, ka atsevišķos lietas dokumentos, bet ne iebildumu rakstā ir konfidenciāla informācija par *TNT*, un būtībā, ka, ja prasītāja, kas bija iesniegusi šos dokumentus administratīvajā procesā, faktiski uzskata, ka tā nevar paplašināt savu pieteikumu par konfidencialitāti šādā ziņā, tai pašai būtu jāpārskata šādā nolūkā prasības pieteikuma saturs.

107 Ar sekretāra 2013. gada 20. augusta lēmumu prasītāja tika aicināta līdz 2013. gada 5. septembrim sakārtot nekonfidenciālās versijas, no kurām būtu svītrota visa informācija par *TNT*.

108 2013. gada 2. septembrī prasītāja iesniedza repliku.

109 Ar dokumentu, kas tajā pašā dienā iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā, prasītāja 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 64. panta 3. punkta e) apakšpunkta un 4. punkta, kā arī 65. panta nolūkiem lūdza Vispārējo tiesu procesa organizatorisko pasākumu un izmeklēšanas pasākumu ietvaros likt Komisijai uzrādīt dokumentus, ko *FedEx* iesniedza administratīvajā procesā.

110 Prasītājā precizēja, ka tās lūgums par organizatoriskajiem pasākumiem un izmeklēšanas pasākumiem galvenokārt attiecas uz prasības pamatu par tiesību uz aizstāvību pārkāpumiem.

111 2013. gada 5. septembrī prasītāja iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā nekonfidenciālu prasības pieteikuma un tā pielikumu, tajā skaitā A.1. pielikuma, proti, apstrīdētā lēmuma, versiju attiecībā uz *FedEx* un aizklājot *TNT*.

112 2013. gada 5. septembrī prasītāja apstiprināja, ka tās 2013. gada 31. jūlija lūgums attiecās uz dažādu kategoriju dokumentiem, tomēr neprecizējot šo dokumentu apgalvotās konfidencialitātes iemeslus.

113 Ar Vispārējās tiesas 2013. gada 30. septembra lēmumu šī lieta tika nodota izskatīšanai ceturtajai palātai.

114 Ar Vispārējās tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2013. gada 21. oktobra rīkojumu *FedEx* tika atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.

115 *FedEx* ir saņēmusi visus procesuālos dokumentus, kas tika nosūtīti lietas dalībniekiem, tostarp prasības pieteikuma un tā pielikumu nekonfidenciālās versijas atbilstoši prasītājas 2013. gada 5. septembra grozījumiem.

116 Ar 2013. gada 8. novembra vēstuli Komisija norādīja savus apsvērumus par prasītājas 2013. gada 2. septembra pieteikumu par procesa organizatoriskajiem pasākumiem, lūdzot šo pieteikumu noraidīt, ņemot vērā tā novēlotību un to, ka tas nav noderīgs tiesvedības raitai gaitai.

117 Ar vēstuli, kas iesniegta Vispārējās tiesas kancelejā 2013. gada 6. decembrī, persona, kas iestājusies lietā, pauda detalizētus iebildumus par prasītājas pieteikumu par konfidencialitāti, kādu tai to bija nosūtījusi Vispārējās tiesas kanceleja.

118 2013. gada 12. decembrī Vispārējās tiesas kanceleja informēja personu, kas iestājusies lietā, ka pēc tās iebildumiem par pieteikumu par konfidencialitāti iestāšanās raksta iesniegšanas termiņš ir ticis pārcelts *sine die* un ka tas tiks noteikts no jauna pēc rīkojuma par konfidencialitāti izdošanas.

119 2014. gada 30. janvārī Komisijas iesniedza atbildes rakstu uz repliku.

120 Tajā pašā dienā prasītāja papildināja savu pieteikumu par konfidencialitāti attiecībā uz atbildi uz repliku.

121 2014. gada 20. martā prasītāja tika aicināta attiecībā uz tās pieteikumu par konfidencialitāti, kas skar prasības pieteikuma A.1. pielikumu, proti, apstrīdētā lēmuma nekonfidenciālo versiju, attiecībā uz katru svītroto elementu norādīt, kādi ir tās pieteikuma par konfidencialitāti pamatā esošie motīvi.

122 Prasītāja turklāt tika aicināta neiekļaut savā atbildē elementus, kas skar to pašu vai *TNT*, attiecībā uz kuriem tā uzskata, ka tie skar konfidencialitāti attiecībā pret personu, kas iestājusies lietā.

123 Katrā ziņā prasītājai tika lūgts svītrot no apstrīdētā lēmuma vienīgi absolūti nepieciešamas rindkopas, lai saglabātu konfidencialitāti attiecībā pret personu, kas iestājusies lietā.

124 Ar kancelejas 2014. gada 3. aprīļa vēstulēm persona, kas iestājusies lietā, tika aicināta iesniegt apsvērumus par pieteikumu par konfidencialitāti, ko attiecībā uz to bija iesniegusi prasītāja.

125 Ar 2014. gada 25. aprīļa telefaksa sūtījumu, kas adresēts Vispārējās tiesas kancelejai, persona, kas iestājusies lietā, pauda, ka tai nav iebildumu par pieteikumu par konfidencialitāti, kādu to iesniedza prasītāja.

126 Ar kancelejas 2014. gada 8. maija vēstuli lietas dalībnieki tika informēti, ka termiņš iestāšanās raksta iesniegšanai ir ticis noteikts 2014. gada 20. jūnijs.

127 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 26. jūnijā, persona, kas iestājusies lietā, iesniedza savu iestāšanās rakstu.

128 Prasītāja savus apsvērumus par šo rakstu iesniedza 2014. gada 6. oktobrī, apstrīdot tā pieņemamību.

129 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2015. gada 1. jūlijā, prasītāja lūdza, lai šo prasību izskatītu prioritāri.

130 Piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 89. panta 2. punkta c) apakšpunktu, 2015. gada 16. jūlijā Vispārējā tiesa lūdza lietas dalībniekiem rakstveidā atbildēt uz jautājumiem.

131 Lietas dalībnieki šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.

132 Ar 2015. gada 4. augusta lēmumu tika apmierināts lūgums par prioritāru izskatīšanu, piemērojot Reglamenta 67. panta 2. punktu.

133 Ar 2015. gada 4. augusta vēstuli, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 89. panta 2. punkta a) apakšpunktu, Vispārējā tiesa apmierināja prasītājas iesniegto pieteikumu par procesa organizatoriskiem pasākumiem un lūdza Komisiju uzrādīt atsevišķus dokumentus, kurus administratīvā procesa laikā bija iesniegusi *FedEx*.

134 2015. gada 12. augustā Komisija atteicās uzrādīt prasītos dokumentus to konfidencialitātes nodrošināšanai.

135 Ar 2015. gada 25. septembra rīkojumu Vispārējās tiesas ceturtā palāta lika Komisijai, piemērojot Reglamenta 91. panta b) punktu, 92. panta 3. punktu un 103. pantu, uzrādīt prasītos dokumentus.

136 Komisija uzrādīja prasītos dokumentus 2015. gada 2. oktobrī.

137 Ar 2015. gada 27. oktobra rīkojumu Vispārējās tiesas ceturtā palāta lika Komisijai, piemērojot Reglamenta 91. panta b) punktu, 92. panta 3. punktu un 103. pantu, uzrādīt papildu dokumentus.

138 Ar 2015. gada 11. decembra rīkojumu Vispārējās tiesas ceturtā palāta, piemērojot Reglamenta 91. panta b) punktu, 92. panta 3. punktu un 103. pantu, atļāva prasītājas pārstāvim Vispārējās tiesas kancelejā iepazīties ar kādu konfidenciālu dokumentu, parakstoties par apņemšanos ievērot konfidencialitāti.

139 2015. gada 17. decembrī prasītājas pārstāvji nosūtīja Vispārējās tiesas kancelejai parakstītas apņemšanās ievērot konfidencialitāti.

140 No 2016. gada 15. janvāra līdz 12. februārim prasītājas pārstāvji varēja iepazīties ar konfidenciālo dokumentu Vispārējās tiesas kancelejā.

141 2016. gada 12. februārī Vispārējā tiesa, piemērojot Reglamenta 89. panta 2. punkta a) apakšpunktu, aicināja lietas dalībniekus attiecīgā gadījumā nosūtīt rakstveidā savus apsvērumus par konfidenciālo dokumentu divu nedēļu laikā.

142 Prasītāja un Komisija attiecīgi 2016. gada 26. un 29. februārī nosūtīja Vispārējai tiesai savus apsvērumus par konfidenciālo dokumentu, ar ko [prasītājas pārstāvji] iepazinās informācijas uzglabāšanas telpā.

143 Pēc tiesneša referenta ierosinājuma Vispārējā tiesa nolēma sākt mutvārdu procesu.

144 Atbilstoši Reglamenta 109. pantam Vispārējā tiesa ar 2016. gada 18. marta vēstuli aicināja lietas dalībniekus iesniegt savus apsvērumus par nepieciešamību attiecīgā gadījumā noturēt daļēji slēgtu tiesas sēdi.

145 2016. gada 29. martā Komisija atbildēja uz Vispārējās tiesas aicinājumu, uzskatot, ka daļēji slēgta tiesas sēde nav nepieciešama, ja vien netiek aplūkots tā dokumenta saturs, ar kuru prasītājas pārstāvji iepazinās informācijas uzglabāšanas telpās no 2016. gada 15. janvāra.

146 2016. gada 31. martā prasītāja atbildēja uz Vispārējās tiesas aicinājumu, paziņojot, ka tai nav iebildumu ne pret publiskām debatēm, ne pret slēgtu tiesas sēdi gadījumā, ja tiktu aplūkots tā slepenā dokumenta saturs, ar kuru prasītājas pārstāvji varēja iepazīties informācijas uzglabāšanas telpā no 2016. gada 15. janvāra.

147 Tajā pašā dienā persona, kas iestājusies lietā, savukārt uzskatīja, ka ir nepieciešama pilnībā slēgta tiesas sēde, nevis daļēji slēgta, kā to tika ierosinājusi Vispārējā tiesa, ņemot vērā daudzās atšķirības starp apstrīdētā lēmuma nekonfidenciālo versiju, kāda bija iekļauta lietas materiālos, no vienas puses, un apstrīdētā lēmuma publicēto versiju, no otras puses; šīs atšķirības persona, kas iestājusies lietā, bija uzskaitījusi savu apsvērumu pielikumā.

148 2016. gada 5. aprīlī Vispārējā tiesa pēc lietas dalībnieku uzklausīšanas nolēma noturēt pilnībā slēgtu tiesas sēdi.

149 Tiesas sēdē 2016. gada 6. aprīlī tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas mutvārdos uzdotajiem jautājumiem.

150 Ar 2016. gada 11. aprīļa procesa organizatorisko pasākumu Vispārējā tiesa, piemērojot Reglamenta 89. panta 3. punkta a) un d) apakšpunktu, lūdza Komisiju, pirmkārt, uzrādīt atsevišķus dokumentus, uz kuriem tā pamatojās 2016. gada 6. aprīļa tiesas sēdē, un, otrkārt, atbildēt uz jautājumu rakstveidā.

151 2016. gada 26. aprīlī Komisija uzrādīja lūgtos dokumentus un atbildēja termiņā uz Vispārējās tiesas jautājumu.

152 2016. gada 8. jūnijā prasītāja iesniedza apsvērumus par Komisijas 2016. gada 26. aprīlī iesniegtajiem dokumentiem un atbildi.

153 Ar 2016. gada 4. oktobra lēmumu Vispārējā tiesa nolēma pabeigt mutvārdu procesu.

154 Prasītājas prasījumi prasības pieteikumā Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

155 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— pilnībā noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus.

156 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— pilnībā noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

157 Pamatojot savu prasību, prasītāja būtībā norāda trīs pamatus. Pirmais pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamām kļūdām vērtējumā, otrais – par tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un trešais – par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

158 Prasības otrais pamats, kas ir jāizskata vispirms, ir sadalīts būtībā četrās daļās par tiesību uz aizstāvību pārkāpumiem, proti, par koncentrācijas iespējamo ietekmi uz cenām, par efektivitātes guvumiem, kas gūti no koncentrācijas, par *FedEx* konkurences pozīciju nākotnē un par EKNV valstu skaitu.

159 Otrā pamata pirmajā daļā prasītāja atgādina, ka administratīvajā procesā tā ir apmainījusies ar Komisiju ar koncentrācijas analīzi cenu ziņā, kā arī to efektivitātes guvumu aplēsēm, aprēķinot sagaidāmo koncentrācijas neto ietekmi uz cenām dažādos valstu tirgos.

160 Taču koncentrācijas analīze apstrīdētajā lēmumā esošās cenas ziņā skaidri atšķiroties no visām versijām, kurām prasītāja ir varējusi piekļūt administratīvajā procesā, kas aizskarot tās tiesības uz aizstāvību.

161 Prasības pieteikuma pielikumā prasītāja uzrāda ziņojumu, kurā uzskaitītas izmaiņas, kuras, tāsprāt, ir tikušas veiktas modelī, ko tā ir izmantojusi, un kurā ir izklāstīti tehniskie iemesli, kuru dēļ tā nespēja atkārtot apstrīdētajā lēmumā esošos rezultātus.

162 Pēc Komisijas atbildes uz Vispārējās tiesas procesa organizatorisko pasākumu pēc tiesas sēdes prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā izmantotais ekonometriskais modelis ir ļoti ierobežota nelineārās pieejas versija vai pat pieeja, kuru tā kvalificē kā "segmentos lineāru", par ko vispār nav spriests administratīvajā procesā.

163 Proti, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir drīzāk izmantojusi lineāru modeli katrā svārstību intervālā.

164 Turklāt tā uzsver, ka ir pretēji ekonomiskajai praksei aplēšu posmā un prognožu posmā, kas ir divi Komisijas ekonometriskās analīzes laiki, izmantot divus atšķirīgus koncentrācijas mainīgos lielumus.

165 Proti, lai atspoguļotu tirgus koncentrācijas pakāpi, aplēšu posmā atbilstoši prasītājas ieteikumiem šajā ziņā Komisija esot izmantojusi diskrētu koncentrācijas mainīgo lielumu, kamēr prognožu posmā tā esot izmantojusi nepārtrauktu mainīgo lielumu.

166 Tādēļ prasītāja norāda, ka, saglabājot prognožu posmā šādu mainīgo lielumu, Komisija neanalizē cenu attīstību no viena svārstību intervāla līdz citam, bet vienīgi cenu attīstību katra svārstību intervāla iekšienē.

167 Attiecībā uz šiem intervāliem prasītāja piebilst, ka tā tos nav izstrādājusi, bet tos vienpusēji ir izvēlējusies Komisija.

168 Tādējādi prasītāja nevarot mērķtiecīgi apstrīdēt attiecīgā ekonometriskā modeļa, ko Komisija ir izmantojusi apstrīdētajā lēmumā, ticamību, ne arī atšķirības starp Komisijas rezultātiem un tās pašas aprēķiniem pēdējā ekonometriskajā analīzē, kas iesniegta Komisijai 2012. gada 16. novembrī.

169 Tas, ka tā nespēj atkārtot Komisijas rezultātus, norādot, ka Komisija nav prasītāju uzklausījusi, pirms tā būtiski un prasītājai par sliktu mainīja apstrīdētā lēmuma saturu noteicošu ekonometrisko modeli.

170 Taču, ja Komisija būtu to uzklausījusi par attiecīgajiem grozījumiem pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, prasītāja būtu varējusi pārbaudīt apstrīdētajā lēmumā norādītos rezultātus un it īpaši paust savu nostāju par tik būtisku izmaiņu atbilstību.

171 Turklāt, atsaucoties uz otrā pamata trešās daļas par *FedEx* konkurences pozīciju nākotnē pārbaudi, prasītāja būtībā apgalvo, ka administratīvajā procesā tai nav bijuši pietiekami laicīgi pieejami dati par *FedEx* pārklājumu 2015. gadā un tādējādi tā nav varējusi piedāvāt pielāgotus korektīvos pasākumus.

172 Savukārt Komisija apstrīd galvenokārt prasītājas juridisko un ekonomisko argumentu pieņemamību, jo tie ir tikuši norādīti prasības pieteikuma pielikumā, bet pielikumiem esot vienīgi pierādījumu sniegšanas un tehniska funkcija.

173 Kā uzskata Komisija, prasības pieteikumā nav neviena paskaidrojuma par apgalvotajām atšķirībām, izņemot atsauci uz pielikumu, tādēļ tās argumenti ir nepieņemami atbilstoši 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam, jo prasības pieteikumā nav būtisku pamata elementu.

174 Prasītāja noraida šo iebildi par nepieņemamību, jo būtiski tās argumentācijas elementi ir acīmredzami pašā prasības pieteikumā un atsauces uz prasības pieteikuma A.6. pielikumu vienīgais mērķis bija tehniski pamatot šos galvenos argumentus.

175 Proti, prasības pieteikumā esot precizēts, ka aplūkotais ekonometriskais modelis būtiski atšķiras no visiem ekonometriskajiem modeļiem, ko prasītāja varēja pārbaudīt administratīvajā posmā, un to jo īpaši apstiprina fakts, ka prasītājai nav izdevies pilnībā saprast šo modeli, ne arī pārbaudīt no tā izrietošos rezultātus.

176 Pakārtoti Komisija apgalvo, ka otrā pamata pirmā daļa ir neefektīva un katrā ziņā – nepamatota.

177 Vispirms tās beigu analīze par koncentrācijas iespējamām sekām cenu ziņā esot būtiski atšķirīga no prasītājas sniegtās analīzes, kā tas izrietot no tās iebildumu raksta pielikuma.

178 Kā uzskata Komisija, kā ir ticis norādīts apstrīdētā lēmuma 727.–740. apsvērumā, veiktie grozījumi attiecas, pirmkārt, uz ekonometriska modeļa paredzamajām hipotēzēm attiecībā uz koncentrācijas stiprināšanas ietekmi uz sākotnējiem cenu līmeņiem un, otrkārt, uz vērā ņemamo koncentrācijas mainīgo.

179 Turklāt Komisija apgalvo, ka tai nebija jāuzklausa prasītāja pirms attiecīgā ekonometriskā modeļa pieņemšanas.

180 Šā apgalvojuma atbalstam Komisija norāda, ka prasītāja iesniedza piecus pētījumus administratīvā procesa laikā visai novēloti, bet šie pētījumi ir tomēr tikuši intensīvi apspriesti dažādās sanāksmēs. Komisija precizē, ka par prasītājas pēdējo pētījumu, kas datēts ar 2012. gada 16. novembri, arī ir tikuši iesniegti sākotnējie apsvērumi 2012. gada 11. decembra sanāksmē un ka, ņemot vērā tā vēlīno iesniegšanas datumu, tā "galīgais vērtējums bija jāatstāj uz [apstrīdēto] lēmumu".

181 Visbeidzot Komisija apgalvo, ka tās rīcība atbilst judikatūrai par tiesībām uz aizstāvību koncentrāciju jomā, jo, tā kā lēmumam nav jābūt PPI kopijai, tai ir tiesības pārskatīt vai pievienot faktu vai tiesību elementus tās formulēto iebildumu un prasītājas sniegto atbilžu administratīvajā procesā atbalstam ar nosacījumu, ka apstrīdētajā lēmumā ir izteikti tie paši iebildumi, kas ir izklāstīti PPI, kā tas esot šajā gadījumā.

182 Replikā, pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka, ja Komisija ir kļūdaini uzskatījusi, ka tai nebija tiesību iesniegt atjauninātus pētījumus 2012. gada novembrī, Komisijai apstrīdētajā lēmumā esot bijusi jāizmanto tieši tā pati koncentrācijas analīze attiecībā uz cenām, ko tā izmantoja PPI, ļaujot prasītājai apstrīdēt būtiskas kļūdas šajā analīzē Vispārējā tiesā, jo no judikatūras izriet, ka Komisija var noraidīt argumentus, kas norādīti atbildē uz PPI, balstoties uz PPI nenorādītiem argumentiem un motīviem, bet tā nevar balstīties uz citiem elementiem kā vien PPI norādītie.

183 Šajā lietā Komisija esot varējusi, augstākais, noraidīt pētījumus, kurus prasītāja iesniedza 2012. gada novembrī, pirms tam to neuzklausot. Tomēr, kā uzskata prasītāja, Komisija nevarēja atteikties to uzklausīt, jo tā bija sagrozījusi šo pētījumu metodes un rezultātus, lai izmantotu jaunos rezultātus, iebilstot pret koncentrāciju, kā atsvaru elementiem, ko tā tika norādījusi pēc PPI, proti, efektivitātes guvumiem un *FedEx* paplašināšanās plāniem.

184 Otrkārt, Komisijas apgalvotā prasītājas procesuālo rakstu "novēlotība" esot pašas Komisijas rīcības administratīvajā procesā rezultāts.

185 Atbildē uz repliku Komisija apgalvo, ka, lai pierādītu prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, prasītājai esot jāpierāda, ka Komisija ir balstījusies uz aplūkoto ekonometrisko analīzi sava iebilduma pamatošanai un ka šo iebildumu varot pierādīt, vienīgi atsaucoties uz minēto analīzi. Komisija piebilst, ka prasītājai esot bijis arī jāpierāda, ka tās vērtējumi apstrīdētajā lēmumā EKNV izpratnē būtu citādi, ja šī analīze būtu tikusi noraidīta kā pierādījums.

186 Taču no apstrīdētā lēmuma izrietot, ka Dānijas un Nīderlandes tirgū EKNV tika pierādīts, ka, lai gan sagaidāmais neto rezultāts no attiecīgās ekonometriskās analīzes bija negatīvs, tādēļ Komisijas vērtējums, ka EKNV šajos tirgos ir iespējams, nebūtu citāds, ja minētā analīze tiktu noraidīta kā pierādījums.

187 Šajā ziņā Vispārējai tiesai ir jānorāda, ka otrā pamata pirmajā daļā prasītāja apstrīd nevis attiecīgās ekonometriskās analīzes pamatotību, par ko ir pirmā pamata pirmā daļa, bet apstrīdētajā lēmumā Komisijas izmantotā ekonometriskā modeļa piemērojamību, jo tas prasītājai netika iesniegts pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, tādējādi pārkāpjot prasītājas tiesības tikt uzklausītai un plašāk – tās tiesības uz aizstāvību.

188 Šādā kontekstā lietas dalībniekiem nav vienprātības par to, vai attiecīgais ekonometriskais modelis, ko Komisija ir izmantojusi apstrīdētajā lēmumā, atšķiras no pēdējā ekonometriskā modeļa, ko Komisija iesniegusi prasītājai administratīvajā procesā, un, ja tā – kādā apmērā.

189 Pirms prasītājas argumentācijas pamatotības vērtējuma ir jāpārbauda tās pieņemamība, kuru apstrīd Komisija.

1. Par otrā pamata pirmās daļas pieņemamību

190 Komisija apstrīd prasības otrā pamata pirmās daļas par prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu attiecībā uz koncentrācijas iespējamo ietekmi uz cenām pieņemamību, jo neesot tikušas izpildītas 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasības.

191 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Reglamenta 76. panta d) punktam prasības pieteikumā ir jānorāda strīda priekšmets un kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem un ka šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa varētu lemt par prasību attiecīgā gadījumā bez citas informācijas tās pamatojumam.

192 Ir jāatgādina arī, ka, lai prasība Vispārējā tiesā būtu pieņemama, pamata faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem prasība pamatota, jāizriet – vismaz kopsavilkuma veidā un tomēr saskaņotā un saprotamā veidā – no paša prasības pieteikuma teksta. Kaut arī ir taisnība, ka atsevišķos jautājumos prasības pieteikuma pamattekstu var pamatot un papildināt, atsaucoties uz tam pievienotajiem materiāliem, vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem, pat ja tie ir pievienoti prasības pieteikumam, nevar kompensēt to galveno juridisko argumentu neesamību, kam atbilstoši iepriekš atgādinātajām tiesību normām ir jābūt ietvertiem prasības pieteikumā (spriedums, 2014. gada 11. septembris, *MasterCard* u.c./Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40. punkts).

193 Šajā lietā prasītāja norāda, ka Komisija ir pārkāpusi tās tiesības uz aizstāvību, būtiski grozot ekonometrisko modeli, ko tā tai iesniedza par koncentrācijas iespējamo ietekmi uz cenām, neuzklausījusi prasītāju šajā ziņā.

194 Taču ir jākonstatē, ka faktiskie un juridiskie apstākļi, uz kuriem prasītāja balsta sava otrā pamata pirmo daļu, ir uzreiz saprotami, lasot prasības pieteikumu. Proti, lai gan prasītāja patiešām atsaucas uz prasības pieteikuma A.6. pielikumu, lai apstiprinātu apgalvotos grozījumus, argumentācija, uz ko tā balstās, lai kritizētu attiecīgās ekonometriskās analīzes izmantošanu, izriet no paša prasības pieteikuma teksta.

195 Turklāt, pirmkārt, ir arī jākonstatē, ka savā iebildumu rakstā Komisija spēja atbildēt uz prasītājas norādītā otrā pamata pirmo daļu, tādējādi nostiprinot domu, ka, lai gan otrā pamata pirmā daļa nenoliedzami nav detalizēti izklāstīta, šīs daļas saturs ir skaidrs.

196 Otrkārt, lai gan Vispārējai tiesai bija jābalstās uz A.6. pielikumu, lai novērtētu pierādījumus, kuri apstiprina otrā pamata pirmo daļu, tai nebija nepieciešams prasības pieteikuma A.6. pielikumā meklēt argumentus otrā pamata pirmās daļas atbalstam.

197 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka šī otrā pamata daļa ir pieņemama, ņemot vērā Reglamenta 76. panta d) punkta prasības.

2. Par otrā pamata pirmās daļas pamatotību

198 Attiecībā uz to, kas norādīts tā pirmajā daļā par koncentrācijas iespējamo ietekmi uz cenām, ar otro pamatu ir jāpārbauda, vai prasītājas tiesības uz aizstāvību ietekmēja apstākļi, kādos attiecīgā ekonometriskā analīze balstījās uz ekonometrisko modeli, kas atšķīrās no modeļa, par kuru bija notikušas uz sacīkstes principu balstītās debates administratīvajā procesā.

199 Šajā ziņā sākumā ir jāatgādina, ka tiesību uz aizstāvību ievērošana ir vispārējs Eiropas Savienības tiesību princips, kas noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un kas ir nodrošināms visās procedūrās, tajā skaitā koncentrācijas procedūrās Komisijā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 9. marts, *Deutsche Börse*/Komisija, T-175/12, nav publicēts, EU:T:2015:148, 247. punkts).

200 Ir ticis arī nospriests, ka sacīkstes princips, kas ir daļa no tiesībām uz aizstāvību, prasa, lai attiecīgajam uzņēmumam administratīvajā procesā tiktu dota iespēja pienācīgi izklāstīt savu nostāju par apgalvoto faktu un apstākļu esamību un atbilstību, kā arī par dokumentiem, ko Komisija izmantojusi, lai pamatotu savus apgalvojumus (skat. spriedumu, 2008. gada 10. jūlijs, *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).

201 Šajā lietā, pirmkārt, ir jānorāda, kā izriet no apstrīdētā lēmuma 721.–740. apsvēruma, ka Komisija ir tostarp balstījusies uz attiecīgo ekonometrisko analīzi, lai noteiktu EKNV valstu skaitu.

202 Šajā ziņā Komisija ir pieņēmusi sava ekonometriskā modeļa galīgo redakciju 2012. gada 21. novembrī jeb vairāk nekā divus mēnešus pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas 2013. gada 30. janvārī, kā tieši izriet no dokumentiem, kurus Komisija ir pārsūtījusi sava atbildes uz repliku pielikumā.

203 No lietas materiāliem arī izriet, ka ekonometriskā modeļa galīgā redakcija prasītājai nekādi netika paziņota, jo, kā uzskata Komisija, šāda paziņošana būtu pārmērība, jo tā esot izrietējusi no vairākkārtējas saziņas ar prasītāju administratīvajā procesā.

204 Proti, Komisija būtībā uzsver, ka galīgais modelis, kāds tas tika parādīts apstrīdētajā lēmumā, tikai margināli atšķiras no modeļiem, par kuriem tika diskutēts ar prasītāju administratīvajā procesā.

205 Lai gan patiešām var tikt izceltas vairākas līdzības starp galīgo ekonometrisko modeli un administratīvajā procesā pārrunātajiem, veiktās izmaiņas tomēr nav uzskatāmas par nenozīmīgām.

206 Proti, no Komisijas un prasītājas apsvērumiem, kas formulēti, pabeidzot uzklausīšanu, skaidri izriet, ka Komisija ir balstījusies uz diviem dažādiem mainīgajiem, pirmkārt, konkurenta zaudēšanas ietekmi uz cenām statistiskās aplēses posmā un, otrkārt, darījuma ietekmi uz cenām analīzes prognozes posmā.

207 Komisija ir balstījusies uz diskrētu mainīgo aplēšu posmā un nepārtrauktu mainīgo prognozes posmā.

208 Taču, lai gan diskrēta mainīgā izmantošana ir vairākkārt pārrunāta administratīvajā procesā, no lietas materiāliem neizriet, ka tāpat bija ar dažādu mainīgo piemērošanu dažādos ekonometriskās analīzes posmos.

209 Tādēļ Komisija nevar apgalvot, ka tai nebija pienākuma paziņot prasītājai ekonometriskās analīzes galīgo modeli pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

210 Tādējādi prasītājas tiesības uz aizstāvību netika ievērotas, tāpēc ir jāatceļ apstrīdētais lēmums, ja prasītāja ir pietiekami pierādījusi, ka, ja nebūtu šī procesuālā pārkāpuma, nevis apstrīdētajam lēmumam būtu cits saturs, bet gan tai būtu bijusi kaut visniecīgākā iespēja labāk nodrošināt savu aizstāvību (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 25. oktobris, *Solvay/*Komisija, C-109/10 P, EU:C:2011:686, 57. punkts).

211 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāuzsver, ka Komisija ir balstījusies uz ekonometrisko analīzi, lai pierādītu EKNV valstu esamību.

212 Proti, PPI brīdī Komisija, kā tā to norādīja tiesas sēdē, bija provizoriski secinājusi 29 EKNV valstu esamību, pamatojoties uz ekonometrisko analīzi, kas pierāda būtisku cenu kāpumu koncentrācijas iznākumā.

213 Turklāt, kā Komisija to skaidri atzina, ekonometriskās analīzes vēlākie rezultāti, kas parādīja mazāk būtisku cenu kāpumu, apstrīdētajā lēmumā lika tai arī samazināt EKNV valstu skaitu līdz piecpadsmit.

214 Otrkārt, prasītāja administratīvajā procesā jau spēja būtiski ietekmēt Komisijas piedāvātā ekonometriskā modeļa izstrādi, jo tika norādījusi uz tehniskām problēmām, kurām tā sniedza risinājumu, kā to ir skaidri atzinusi Komisija.

215 Tādēļ, ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka prasītāja administratīvajā procesā, kura rezultātā tika pieņemts apstrīdētais lēmums, būtu varējusi labāk nodrošināt savu aizstāvību, ja pirms lēmuma pieņemšanas tās rīcībā būtu ekonometriskās analīzes galīgā redakcija, par kuru Komisija lēma 2012. gada 21. novembrī.

216 Šādu vērtējumu negroza Komisijas apgalvotais apstāklis, ka tās secinājumi tika balstīti uz plašu, pirmkārt, kvantitatīvas informācijas (tostarp ekonometriskā analīze) un, otrkārt, kvalitatīvās informācijas kopumu.

217 Proti, kā tas tika norādīts šā sprieduma 213. punktā, Komisija skaidri atzina, ka ir tostarp balstījusies uz ekonometriskās analīzes jaunajiem rezultātiem, lai pēc PPI samazinātu EKNV valstu skaitu, un tātad šie rezultāti vismaz atsevišķās valstīs varēja atspēkot kvalitatīvo informāciju, ko ņēmusi vērā Komisija.

218 Tādēļ ir jāuzskata, ka prasītājai tika liegta informācija, kas, ja tā tai būtu tikusi nosūtīta laicīgi, būtu varējusi tai ļaut norādīt atšķirīgus darījuma ietekmes uz cenu rezultātus, kas būtu varējuši likt pārskatīt Komisijas vērā ņemtās kvalitatīvās informācijas tvērumu un tādējādi – samazināt EKNV valstu skaitu.

219 Otrkārt, novērtējot tiesību uz aizstāvību ievērošanu koncentrāciju pārbaudē, protams, ir jāņem vērā nepieciešamību pēc ātruma, kas raksturīgs vispārējai Koncentrāciju regulas sistēmai (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 14. decembris, *General Electric/*Komisija, T-210/01, EU:T:2005:456, 701. punkts).

220 Tas tomēr nemaina to, ka šajā lietā, kā to procesuālajos rakstos ir atzinusi Komisija, ekonometriskā analīze jau bija ļoti stabila pirms 2012. gada 20. novembra sanāksmes jeb vairāk nekā divus mēnešus pirms 2013. gada 30. janvāra, kas ir apstrīdētā lēmuma datums, tādēļ Komisija varēja vismaz paziņot prasītājai izmantotā ekonometriskā modeļa būtiskos elementus.

221 Tādēļ ir jāsecina, ka Komisija ir pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību, nepaziņojot tai sava ekonometriskā modeļa galīgo redakciju.

222 Tādējādi prasības otrais pamats, aplūkojot tā pirmo daļu, ir jāpieņem un apstrīdētais lēmums ir jāatceļ pilnībā un bez nepieciešamības pārbaudīt pārējās otrā pamata daļas, ne arī pārējos prasības pamatus.

Par tiesāšanās izdevumiem

223 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar šīs pēdējās prasījumiem. Persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) atcelt Komisijas 2013. gada 30. janvāra Lēmumu C(2013) 431, ar kuru koncentrācija ir atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līguma darbību (Lieta COMP/M.6570 – *UPS/TNT Express*);

2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *United Parcel Service, Inc.* tiesāšanās izdevumus;

3) *FedEx* savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Prek Labucka Kreuschitz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 7. martā.

[Paraksti]